

ርኩሳን መናፍሰት በአማኞች ላይ ያላቸው ሥልጣንና ኃይል

-ሀ-

ሰው የወደፊቱን የማወቅ ጉዞት አለው

ሰው በተፈጥሮው የወደፊቱን አስቀድሞ የማወቅ ጉዞት አለው። በወቅቱ የሚደሰትበትም ሆነ የሚጨነቅበት በቂ ምክንያት ቢኖረውም በቅርቡ ያለውን በመመልከት ፈንታ ገና ስላልደረሰበት ስለ ወደፊቱ በቅርብ ስለማያየው ነገር ማወቅ ይፈልጋል። በአንዳንድ ክርስቲያኖችም መካከል ይህ ድክመት ጉልህ ሆኖ ይታያል። «በመገለጥ» ስለ ወደፊት ማወቅ ስለሚፈልጉት «የመገለጥ ስጦታ አለው» ብለው የሚያምኑት ሰው ብቻ እጁን ጭኖ እንዲጸልይላቸው ይፈልጋሉ።

አማኞች ባልሆኑ ሰዎች መካከል ይህ ፍላጎት የበለጠ ያይላል። የአሜሪካ ሕዝብ ስለ ወደፊቱ ይነግሩናል ብለው ለሚያምኗቸው «ሳይኪኮች» (ኮከብ ቆጣሪዎች) በዓመት ብዙ ሚሊዮን ብር ወጪ እንደሚያደርጉ ታውቋል። ስለ ወደፊቱ ለማወቅ ልዩ ጉዞት ያላቸው በአሁኑ ዘመን የሚኖሩ ሰዎች ብቻ ሳይሆኑ በብሉይ ኪዳን ዘመንም ይኖሩ የጠሩት ሰዎች ይህን ዓይነት ፍላጎት እንደነበራቸው በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ መረዳት እንችላለን።

እግዚአብሔር በፕሮግራሙ ወይንም በዕቅዱ ውስጥ ምን እንዳለ ለላጆቹ የሚያሳውቅበት ልዩ ልዩ መንገድ አለው። ከዚህ መካከል እንደኛውና ዋናው «ቃሉ» ነው። ቃሉ እውነተኛ የሆነ ትንቢት የያዘ

ሰላሆን፣ ልጆቹ በጥንቃቄ ያንን እንዲመረምሩ ይፈልጋል። ይህን እንጂ አማኞች በእግዚአብሔር ቃል ከተጻፈው ውጪ ሌላ መመሪያ በመፈለጋቸው የተነሳ ለህሰተኛ ትምህርት በጣም የተጋለጡ ሆነው ይገኛሉ። ሲይጣንም ይህንን ጉጉታችንን በመጠቀም በርኩሳን መናፍብቱን አግክንን፤ እኛን ለማሳሳት ከፍተኛ ጥረት ከማድረግ አይቦን ንም።

የእግዚአብሔር ቃል፣ አማኞች ርኩሳን መናፍብትን እንዳይጠሩ ከእነርሱ ጋርም እንዳይነጋገሩ ይከለክላል። እንዲያውም በብሉይ ኪዳን ውስጥ ርኩሳን መናፍብትን የሚጠሩና የሚነጋገሩ እንዲገደሉ በግልጽ ያሳል (ዘፀ. 22:18)። በመካከለኛው ክፍለ ዘመን አውሮፓ ውስጥ ጠንቋዮች ርኩሳን መናፍብትን በመጥራት በሌላው ሰው ላይ ጉዳት ያደርሳሉ ተብሎ ስለሚታመን፣ በእሳት እያቃጠሉ ይገደሏቸው እንደነበረ ታሪክ ይመሰክራል። በብሉይ ኪዳን፣ ጠንቋይ ግለት የወደፊቱን የሚያወቅ ወይም የሚጠነቅል ግለት ነው። ጠንቋዮች ራሳቸውን መሉ በሙሉ ለርኩሳን መናፍብት የሰጡና ያሰጡ በመሆናቸው ስለ ወደፊት መገለጥ ያገኙ ነበር።

እስራኤላውያን እግዚአብሔር በመንፈሱ የሚሰጣቸው ራዕይም ሆነ መገለጥ አልበቃ ብሏቸው በርኩሳን መናፍብት አግክይነት ስለ ወደ ፊቱ ለማወቅ ይጓጉ ነበር። የእግዚአብሔር ቃል ባለው ኃይልና ሥልጣን አለመርከት፣ በቃሉ ውስጥ ባለው መገለጥ በመገልገል ፈንታተ ከዚያ ውጪ የርኩሳን መናፍብትን ምክርና ሀሳብ መፈለግ በሞት ያስቀጣ ነበር።

አስማተኞችንና ጠንቋዮችን ምን ማድረግ እንዳለባቸው እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን ግልጽ መመሪያ ሰጥቶአቸው ነበር። «አምላካችሁ እግዚአብሔር ወደሚሰጣችሁ ምድር በምትገቡበት ጊዜ በዚያ የሚኖሩ አረግውያን የሚፈጽሙትን አጸያፊ ልግድ አትከተሉ» ብሏቸዋል (ዘፀ. 18:9)። እስራኤላውያን ከግብጽ ምድር ወጥተው ወደ ከነዓን ሲገቡ፣ ከነዓን ውስጥ ይኖሩ የነበሩት ሕዝቦች ልዩ ልዩ አምልኮት የነበራቸው፣ ከጠንቋዮችና ከአስማተኞች መመሪያ የሚቀበሉ ነበሩ። ሌላው ቀርቶ ሰውን ለእርኩሳን መናፍብት መስዋዕት በማድረግ ያመልኩ ነበር። እግዚአብሔር የራሱን መገለጥ ሰጥቶ እየመራ ያመጣቸው እስራኤላውያን፣ ጣላት በሚመለከቡት በከነዓን ምድር ሲኖሩ በአንዳንድ አምልኮዎች እንዳይላኩና እንዳይታሉ ያስጠነቅቃቸው ነበር። እግዚአብሔር እንዲህ አለ «ልጆቻችሁን በመሠዊያችሁ ላይ የእሳት መስዋዕት አድርጋችሁ አታሳልፉ፤ ከወገናችሁ ግንም የሚርትን ሞራ በመግለጥ ዕድልን የማመልከት ልምድና እንዲሁም የአስማተኝነትንና የመተተኝነትን ልምድ እንዲከተሉ አትፍቀዱላት» ዛግም 18:10)። መጽሐፍ ቅዱስ በተለያዩ መንገድ ከርኩሳን መናፍብት ጋር የሚደረገውን ግንኙነትም ዓይነት ግንኙነት ይከለክላል። ልዩ ልዩ አስማት በመጠቀም ስለ ወደፊቱ የሚናገሩ፣ ኮከብ በመቁጠር የሰውን የወደፊት

ዕድል «ይህን ይመዝል» የሚሉ ክብሩ በዘመናችንም ከከብ በማለት ቀጠርና በሌላ ዘዴ የወደፊት ዕድላቸውን ለማወቅ የሚፈልጉ ሰዎች ትጥር ምን ያህል ብዙ እንደሆነ እናውቃለን።

ልዩ ልዩ ዓይነት ድግምት በመድገም ሌላው ሰው በርኩሳን መናፍቅ ትጥር ሥር እንዲውል የሚያደርጉት ጠንቋይ ሳይጠይቁ ምንም ዓይነት ውሳኔ ማድረግ የማይችሉት አጋንንት በመጥራት ከአጋንንት ጋር በግልጽ የሚነጋገሩም ክብር አሁንም አሉ። ሰይጣን ሰውን ያለ ፈቃዱ በማስገደድ ሙሉ በሙሉ መግዛትና መቆጣጠር ስለማይችል አጋንንት ጠሪ የሆነው ሰው በፈቃዱ ራሱን ለሰይጣን የሰጠ ነው። ራሱን ከሰጠ ርኩሳን መናፍቅ ለዚያ ሰው የወደፊቱን ይገልጻሉ ታልተኛ ምን ሰው መካከለኛ በመሆን መልዕክቱን ከርኩሳን መናፍቅ ተቀብሎ ለሌላው ሰው ያስተላልፋል።

-ለ-
በርኩሳን መናፍቅ አማካኝነት
መግለጥን ማግኘት ይቻላል።

ብዙ አግኞችን ግራ ያጋባና ጥያቄ በአዕምሮአቸው እንዲፈጠር ያደረገ ታሪክ ቢኖር በ1ኛ ሳሙኤል 28:1-6 የተጠቀሰው ታሪክ ነው። በዚህ ታሪክ ውስጥ የእስራኤል ንጉሥ የሰጠው ሳኦል ፍልስጥኤማውያን ሊወጉት እንደተነሱበት እናያለን። ቀደም ሲል መመሪያና ምክርን ከነብዩ ከሙሉል ያገኘ ክርክር አሁን ግን ሳሙኤል ስለሞተ ሌላ መመሪያ የሚሰጠው ሰው በማጣቱ ከፍተኛ ግራ መጋባት ደርሶበት ነበር። ንጉሥ ሳኦል እግዚአብሔር በሙሴ አማካይነት የሰጠው ቃል ምሪትን ሊሰጠው ይችላል ነበር። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር በቃሉ የሰጠውን ራዕይ (መመሪያ) ችላ በማለት ሌላ ምሪትን ስለ ፈለገ «ሙታን ጠሪ የሆኑት አንዲት ሴት ፈልጉልኝ እኔም ሄጄ ምክር እጠይቃታለሁ ሲል ባለሟሉኝ አዘዘ» (1ኛ ሳሙ. 28:7)። ሳኦል ይህንን ልምምድ እግዚአብሔር እንደማይቀበለው በደንብ ያውቅ ነበር። ምክንያቱም ሳኦል ቀደም ሲል «ጠንቋዮችንና ሙታን ጠሪዎችን ከእሥራኤል ምድር እንዲባረሩ አስገድዶአቸው ነበር» ይላል (1ኛ ሳሙ. 28:3)።

ሳኦል ይህ ነገር እግዚአብሔርን የሚያሳዝነው መሆኑን ቢያውቅም ያቺን ሴት ከመጠየቅ ወደ ጌላ አላለም። እርሷም «ማንን አስገብቼ ላትርብልህ?» በትል ጠየቀችው። ሳኦልም «ነብዩ ሳሙኤልን» ብሎ መለሰላት። ንጉሥ ሳኦል የእግዚአብሔር ሰው የሰጠውን ነብዩን ሳሙኤልን ለማንጋገር የፈለገው ስለ ወደፊቱ እግዚአብሔር ምን እንዳቀደለትና እንዲገኝለት ለማወቅ ፈልጎ ነበር። «ያቺም ሴት ሳሙኤልን ባዮች ጊዜ በኃይል ጮኸች» (1ኛ ሳሙ. 28:12)። የጠበቀችው መጀመሪያ እርኩሱ መንፈስ ተገልጻለት በእርሱ በኩል ከሙሉል ጋር እንደምት

ነጥፍ ክር። ነገር ግን የተገለጸላት የተለግመደችው ዓይነት መንፈስ ባለሙያና ያጥቀው ከዚህ በፊት ያሳየችውን የሳሙኤልን ፊት በመሆኑ ደንገጠች። ባለልምቤቲቱን ሳሙኤልን «ምን ይመስላል?» ብለው ጠየቃት፤ እርሷም በሰጠችው ገለጻ መሠረት «ሳሙኤል ሳይሆን አይቀርም» አለ። ሴትየዋ እንጂ ባለል ሳሙኤልን እንዳሳየው አንዝንጋ። ሳሙኤል መቅረብ የቻለው እርኩሳን መናፍብት ስለጠሩት ሳይሆን እግዚአብሔር በሳላል ሳይ ሊያደርስ ያሰበውን ፍርድ ግለትም የሳላልን መንግሥት እንደሚደመስ እንዲነግር በእግዚአብሔር ስለተሳከ ብቻ ነው።

በአዲስ ኪዳንም ተመሳሳይ ሁኔታ እንደተፈጸመ እናነባለን (የሐዋ. 8:9)። ወንጌላዊው ፊልጶስ በሰማርያ ክርስቶስ አዳኝ እንደሆነና እንዲሁም ከጋጠላትና ከእርኩሳን መናፍብት ነጻ እንደሚያደርግ ይሰብክ ክር። በዚህ ከተማ ውስጥ ስምያን የተባለ በእርኩሳን መናፍብት ኃይል መገለጥን አግኝቶ ስለ ወደፊቱ በመናገር በሕዝቡ ዘንድ ተደናቂነትን ያተረፈ ሰው ክር። እውነትን ባለማወቃቸው ብዙዎች «ተታልለው የእግዚአብሔር ሰው ነው» ይሉ ክር። በእግዚአብሔር ኃይልና እንዲሁም በእርኩሳን መናፍብት የሚፈጸሙትን ተፃምራት ሕዝቡ ለይቶ ግወት አይችሉም ክር። እንደምናውቀው የሰይጣን ዋና ጥረት እግዚአብሔርን በመምሰል በእግዚአብሔር የሚሰጠውን ክብርና አምልኮት ለእርሱ እንዲሰጠው ነው። እግዚአብሔር ልዩ ልዩ ተፃምራትን በመሥራት በትንቢት ስለ ወደፊቱ በመናገር አምላክነቱን በግልጽ ያሳይ ክር። ሰይጣንም በበኩሉ በእርኩሳን መናፍብቶቹ አማካይነት ተፃምራትን በመሥራትና የወደፊቱን በመግለጽ የራሱን ታላቅነት ለማሳየት ሞክሯል። በሰማርያ ያሉት ሕዝቦች የሰይጣንን አምላክነት እንዲቀበሉ ለማድረግ ሰይጣን በሲሞን ይጠቀም ክር።

ከዚህ እርኩሳ መንፈስ ነፃ መሆን የሚቻለው በክርስቶስ ወንጌል አማካኝነት ብቻ ነው። «ፊልጶስ ስለ እግዚአብሔር መንግሥትና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም የተናገረውን መልካም ዜና በሰሙ ጊዜ ወንዶችም ሴቶችም አምነው ተጠመቁ» ይላል (የሐዋ. 8:12)። የሰማርያ ሰዎች ከሰይጣን ኃይል መላቀቅ የቻሉት የክርስቶስን ወንጌል ካመኑ በኋላ ነው። ነጻነታቸውን ያገኙት ሕዝቡ ብቻ ሳይሆኑ ራሱ ሲሞንም ከእርኩሳን መናፍብት ነጻ ሆነ። ሐዋርያት በክርስቶስ ስም ተፃምራትን በማሳየት የሚሰብኩት ወንጌል እውነት መሆኑን ማስመስከር ቻሉ። ፊልጶስ እርኩሳን መናፍብትን ለሚያመልኩት የሰማርያ ሰዎች እግዚአብሔር እውነተኛ አምላክ፣ ሰይጣንም አወናባጅ መሆኑን ትክክለኛ መረጃ በማሳየት ማሳመን ቻለ።

ከብሉይ ኪዳን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ሰይጣን ተንኮሉና ዕቅዱ በመጠኑም ቢሆን ተሳክቶለታል። ሰዎች እውነቱን ግዮት እንዳይችሉ በእርኩሳን መናፍብቱ አማካኝነት የብዙዎች አዕምሮ እንዲ

ሳላል በእስራኤል ሕዝብ ላይ የመጀመሪያው ንጉሥ እንዲሆን የተመረጠና የተቀባተ (1 ሳሙ. 10:1) ተመንፈስ ቅዱስም ተሞልቶ ትንቢት የተዘየ ሰው ክር (1 ሳሙ. 10:9-13)። ይሁን እንጂ ሳላል ኃጢአት እየሠራና ከእግዚአብሔር እየሸሸ ሲሄድ ተመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ይጨነቅ ክር፤ «የእግዚአብሔር መንፈስ ከሳላል ስለተለየ ከእግዚአብሔር የተላከ ክፉ መንፈስ ያሰቃየው ክር» ይላል (1 ሳሙ. 16:14)። በእርኩስ መንፈስ መቼ እንደተሞላ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ስለማይናገር ግወቅ አስቸጋሪ ነው። በእግዚአብሔር ላይ በማመዝገብ ለእርኩሳን መናፍስት መግቢያ ቀዳዳ ሰጥቷቸው ይሆናል (1 ሳሙ. 15:23)። በወቅቱ ለክረብት ጭንቀትና ስቃይ ጊዜያዊ መፍትሄ የሚያገኘው ዳዊት በፊቱ ቀርቦ በገናውን በሚጫወትበት ጊዜ ክር፤ «...ከእግዚአብሔር የተላከ ክፉ መንፈስ በሳላል ላይ በሚመጣበት ጊዜ ሁሉ ዳዊት በገናውን አንስቶ ይደረድራል፤ ክፉውም መንፈስ ለቅቆት ስለሚሄድ ሳላል እየተሻለው እንደገና ጤናማ ይሆናል» ይላል (1 ሳሙ. 16:23)።

እርኩሳን መናፍስት ክርስቲያን መያዝ የሚችሉት እስከምን ደረጃ ድረስ ነው? በወሰጡ ገብተው ሙሉ በሙሉ ሲቆጣጠሩት ይችላሉ? በአጋንንት መያዝ ምን እንደሆነ ደክተር መርላኸንገርተ «እርኩሳን መናፍስት በዛሬው ዓለም» (Demons in the World Today) በሚለው መጽሐፋቸው ሲገልጹት «በአጋንንት መያዝ ማለት ሰው አንድም ሆነ ብዙ መናፍስት ወደ ውስጡ ገብተው ሙሉ በሙሉ ሲቆጣጠሩትና ሰውየው የራሱ ፈቃድ ሳይኖረው ሲቀር ማለት ነው። ለጊዜውም ቢሆን ህሊናውን ጨርሶ በማጥፋት በሰውየው አማካኝነት የፈለጉትን መናገርና መሥራት ሲችሉ ነው። ያ ሰው ለእነርሱ መሣሪያ ወይም ፍጹም ታዛዥ አገልጋይ ይሆናል። እርኩሳን መናፍስት ወደ ሕይወቱ እንደ ፈለጋቸው ያለአንዳች ከልካይ መግባትና መውጣት ይችላሉ። በእርኩሳን መናፍስት የተያዘው ሰው ጤናማ የሆነ ሰው የሚኖረውን ዓይነት ሕይወት መናገር አይችልም...» አሉ። ንጉሥ ሳላል ላይ ይታይ የክረው ሁኔታም ከላይ የተገለጸውን ዓይነት ይመስል ክር።

እርኩሳን መናፍስት ሰውን የሚዋጉት ሁልጊዜ ሙሉ በሙሉ በቁጥጥራቸው ውስጥ በማድረግ ብቻ ሳይሆን በተለያዩ ደረጃና ዘዴ ነው። አንዳንድ ጊዜ እርኩሳን መናፍስት ሰዎች በኃጢአት እንዲወድቁ በማባበልና በማታለል የሚቀርቡ ሲሆን፣ በሌላ ጊዜ ደግሞ የአፅምሮ ጭንቀትና የሥጋ ደዌን በማምጣት ጥቃት ያደርሳሉ። በዚህ ዓይነት አልፎ አልፎ በሰው አካል ላይ ከፍተኛ ጉዳትን ሲያደርሱ ይታያሉ። «ከአሥራ ስምንት ዓመት ጀምሮ እርኩሳን መንፈስ ያጠጣት አንዲት ሴት ክረች፤ እርሷ ወገብዋ በመገባታ ቀና ለማለት አትችልም

ወልም አድርጓል። ብዙዎች «የወደፊቱን ገልጽ ግላዩት ከቻለት እውነትም አምላክ መሆን አለበት» በማለት አምነው ተቀብለዋል። የመጨረሻው ዘመን እየተቃረበ ሲመጣ የሰይጣን እንቅስቃሴ ከምንጊዜውም በበለጠ ሁኔታ ጎልቶ ይታያል። «...ምድርና ባህር ግን ወጥቶሁ! ምክንያቱም ጥቂት ጊዜ እንደቀረው በላወቀ ዲያብሎስ በታላት ቁጣ ወደ እናንተ ወርዶአል» ይላል (ራዕይ 12:12)።

ሰይጣን ከእግዚአብሔር ጋር ጦርነት የሚፈጥረው የሰውን አዕምሮ (አንጎል) ለመያዝ ነው። አዕምሮውን መያዝ ከቻለት የሰውን «ፈቃድ» በቀላሉ በቁጥጥሩ ሥር ግድረግ እንደሚችል ያውቃል። ሰይጣን የሰውን ፈቃድ ካገኘ በኋላ ሰው ሥልጣንና ኃይል ያለውን የእግዚአብሔርን ቃል ችላ ብሎ ለሕይወቱ ሌላ መመሪያ እንዲፈልግ ያደርጋል። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ኛ ጢሞ. 4:1 «በኋለኛው ዘመን አንጻንድ ሰዎች መናፍስትንና የአጋንንትን ትምህርት በመከተል ሃይማኖትን ይከዳሉ» ያለው ለዚህ ነው። ሰዎች ከዘህተት ሁሉ ነጻ የሆነውንና እንዲሁም ሥልጣን ያለውን የእግዚአብሔርን ቃል ችላ ብለው ራሳቸውን ለሰው ጥበብና ዕውቀት ግስግሳት ሲጀምሩ ያኔ አዕምሮአቸውን ሰይጣን እንዲቆጣጠረውና እንዲያሳስተው ለሰይጣን አጋልጠው መኪዘታቸው ይሆናል። በዘመናችን በጣም የሚያሳዝኑ አንጻንድ ሰዎች በእግዚአብሔር ቃል ላይ የመናፈድ ኃይል ወይንም ሥልጣን ያላቸው ለሰላማዊነታቸው ደስ ያላቸውን ብቻ ተቀብለው ደስ ያላላቸውን ችላ ሲሉት ይታያሉ። ይሄ የሚሆነው በተራ ምዕመናች መካከል ብቻ ሳይሆን በመሪዎችና እንዲሁም ወንጌልን እንስብካለን በሚሉት መካከል ነው። ለባኪዎች ሕያው የሆነውን የእግዚአብሔርን ቃል ችላ ሲሉ ያኔ እርኩሳን መናፍስት በጥበባቸው አዕምሮአቸውን ይቆጣጠርና እነርሱ የሰጡአቸውን እውነት መላይ ትምህርቶችን ግስተግር ይጀምራሉ። ትምህርታቸው የረቀቀ ለሰላማዊነት «ተምረናል» አውቀናል። የሚሉትን በቀላሉ የመላብ ኃይል አለው። የእግዚአብሔርን ሙሉ ሥልጣንና ኃይል የሚጸረርም ቢሆን ችግሩ (ድክመቱ) ለምዕመኑ ግልጽ ሆኖ አይታየውም።

ከርስተሰን እንደ ግል መድኃኒታቸው አድርገው ያልተቀበሉ ወይንም አግኞች ያልሆኑ በጥንቆላ ተግባር ቢሳተፉ ስለ ወደፊቱ ለግዳቸው ከከበ ቆጠራ ቢለግመዱት መናፍስትን ቢጠሩት ራሳቸውን በፈቃዳቸው ለሰይጣን እንደሰጡ ግልጽ ነው። የብዙዎቻችን ጥያቄ ግን አግኞች ከላይ የዘረዘርናቸውን ልምዶች መለግመድ ይችላሉ ወይ? ቢሳተፉ በአጋንንት መንፈስ ሊሞሉ ወይንም ሌላ ጉዳት ሊደርሰላቸው ይችላል ወይ? የሚል ነው።

ዝርዝር ሊኖሩብ ባያት ጊዜ ጠራትና አንቺ ቤት ከጠሽታሽ ተፈውሰሻል አላት። በእጁም ዳሰላት፤ ወዲያውም ቀጥ ብላ ቆመች፤ እግዚአብሔርንም አመሰግናለች። ይላል (ሉቃስ 13:11-13)። ይህች ቤት በእርሱስ መንፈስ መታሠሯን አንጠራጠርም። ምክንያቱም ኢየሱስ ራሱ ሲናገር «ይህች ቤት አሥራ ስምንት ዓመት በሰይጣን ታሥራ በትስቃይ ኖራለች...» አለ (ሉቃስ 13:16)። ይህቺ ቤት አማኝ መሆን አለመሆኗ ግን አይታወቅም። አንዳንዶች ኢየሱስ ይህችን ቤት «የአብርሃም ልጅ የሆነች» ስላላት ደህንነትን ያገኘች ነች የሚሉም አሉ። ያም ሆነ ይህ ሰይጣን የሰዎችን ሥጋ መዋጋት እንደሚችል የዚህች ቤት ታሪክ ይመሰክርልናል።

- ጠ -
እርሷን መናፍቅት
የአማኞችን አዕምሮ ማጨለም ይችላሉ?

ኢየሱስ በአሳዳጆቹ ለመወረሻ ጊዜ ከመያዙ በፊት ጴጥሮስን «ስምአን! ስምአን! እነሆ ገበሬው ስንዴውን ከገለባ አበጥሮ እንደሚለይ እንዲሁም ሰይጣን እናንተን ሊያበጥራችሁ ወይንም ሊፈትናችሁ ተመኙ። ነገር ግን የአንተ እምነት እንዳይጠፋ እኔ እጸልያለሁ...» አለው (ሉቃስ 22:31-32)። በኢዮብ 1:6 ላይ እንዳየነው ሰይጣን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ሳያገኝ እምነታችንን መፈተን ስለማይችል በአዲስ ኪዳን «ሰይጣን ሊያበጥርና ሊፈትን ተመኙ» የሚለው አባባል እንግዳ አይሆንብንም። «ግበጠር» ሲል ሰይጣን ወደ ሕይወታችን ለመግዛት ደካማ ጎኖችን ወይንም ለመግዛት የሚችልበትን ቀዳዳ መፈለጉን ያሳያል። የጴጥሮስን ደካማ ጎን ሲፈልግ ያገኘው «ትዕቢት» ወይንም «የራሱ ትምክህትን» ዝርዝር «...ጌታ ሆይ! ለእስራትም ሆነ ለሞት ከአንተ ጋር አብራ ለመሄድ ዝግጁ ነኝ! አለ» (ሉቃስ 22:33)። ያንን ቀዳዳ በመጠቀም ጴጥሮስ ጌታውን እንዲከፋ አደረገው (ሉቃስ 22:54-66)።

ኢየሱስ ስለሚደርስበት መከራና እንዲሁም የመስቀል ሞት ለደቀ መዛሙርቱ ሲናገር፤ ጴጥሮስ ኢየሱስን ወደ ጎን ወሰደ «እንዲህ አትብል» አለው። ኢየሱስ ግን ጴጥሮስን «አንተ ሰይጣን ከእኔ ወዲያ ሂድ፤ አንተ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን ነገር አታስብም» ሲል ገደበው (ዮግ. 8:8)። «ገደበው» የሚለው ቃል ተራ ቃል አልነበረም። ኢየሱስ «ጴጥሮስን ገደበው» የሚለው ቃል እርሱን መንፈስ ሲያስወግ «ገደበው» ከሚለው ቃል ጋር አንድ ዓይነት ነው። ሰውን «መገደብ» እርሱን መናፍቅትን መገደብ አንድ ዓይነት አይደለም። ስለዚህ ኢየሱስ የገደበው ጴጥሮስን ሳይሆን ያንን ዓይነት

ንግግር እንዲናገር ያደረገውን እርኩስ መንፈስ ክር። የብዙዎቻችን ጥያቄ ቀደም ሲል በልዩ መገለጥ «አንተ መሲህ ነህ» ሲል «ሥጋና ደም ሳይሆን የአባቴ መንፈስ ነው የገለጸህ» የተባለው ጴጥሮስ እንዴት «አንተ ሰይጣን ከእኔ ወዲያ ሂድ» ለለው ይችላል? የሚል ነው። ጴጥሮስ ያንን ዓይነት ንግግር ሲያደርግ ምንጩ ከፍት እንደሆነ አያሰብ ሰላወቀ ነው የገለጸው። ጴጥሮስ በአጭር ጊዜ ውስጥ በእርኩሳን መናፍሰት ተከቦ ስለነበረ ተከቦ መጣን የሚገኘውን ዓይነት ጥበብ ተጠቅመው ሃዋርያው ያዕቆብ «እንዲህ ዓይነት ጥበብ የሚገኘው ከዓለም ተሥጋና ተከቦ መጣን ነው እንጂ ከእግዚአብሔር አይደለም» ይላል (ያዕቆብ 3:15)። በያዕቆብ አነጋገር መሠረት ሰው ጥበብ ከሚያ ገኝበት ከሦስት ምንጮች መካከል አንደኛው «ከሰይጣን» እንደሆነ እንረዳለን። ስለዚህ የጴጥሮስም አነጋገር ምንጩ ከሰይጣን የመጣ ጥበብ ስለነበረና አያሰብ ያንን መንፈስ ገበጸ። ይሁን እንጂ ጴጥሮስ በእርኩሳን መንፈስ ተሞልቶ ህሊናውን መናፍሰቱ አጨልመውበት መሆኑ በሙሉ በእነርሱ ቁጥጥር ሥር በመዋል ቅን አገልጋዮቻቸውና ዕቃቸው ሆነ ግለት አይደለም። እርኩሳን መናፍሰት የሰዎችን አስተሳሰብ ለጊዜውም ቢሆን ሊያጨልመና ሊያሳስቱ እንደሚችሉ ግን አንጠራጠርም።

ከጴጥሮስ የተለየ ታሪክ ያላቸው ሌሎች አማኞች አሉ። በአጭር ያት ሥራ ታሪካቸው የተጻፈው ሐናንያና ሰጴራ አማኞች እንደነበሩ እናውቃለን። ሐናንያ ሰይጣን ወደ ልቡ እንዲገባ እንደፈቀደ እናያለን። ለዚህ ነው ጴጥሮስ እግዚአብሔር በሰጠው የመገለጥ ስጦታ ተጠቅሞ «...ሐናንያ ሆይ!... ሰይጣን ወደ ልብህ ለምን ገባ?» ብሎ የጠየቀው (የሐዋ. 5:3)። እርኩሳን መናፍሰት የሐናንያን አስተሳሰብ ያጨለመውበት የጴጥሮስን አስተሳሰብ ባጨለመውበት መንገድ አይደለም። ሐናንያ ልቡን ከፍቶ ሰጠገጠቸው መሆኑ በሙሉ በቁጥጥራቸው ውስጥ አስገብተውት ነበር። ይህ በመሆኑ ነው ወዲያው ወደቆ የሞተው። የሚሰቱም የሰጴራ ታሪክ እንደ ባሏ ተመሳሳይ ነበር።

- 10 -
እርኩሳን መናፍሰት
በአማኞች ላይ ምን ያህል ጥሩ አላቸው?

እርኩሳን መናፍሰት ሁልጊዜ በአማኞች ዙሪያ ይገኛሉ። ጴጥሮስ «...ጠላታችሁ ዲያብሉስ የሚውጠውን በመፈለግ እንደሚያገኝ እንበላ በዙሪያችሁ ያደባል» በግለት ያስጠነቅቀናል። ጴጥሮስ ይህን የሚናገረው አማኞች ሳይሆኑት ሳይሆን አማኝ ለሆኑት ነው። ዲያብሉስ ቀደም ሲል ተሳክቶለት የሞጣቸው አለ-፤ አንዳንዶችም ለመሞጥ የተቃረኑ ስላለእነርሱ ግስጦንቀቂያ ይሰጣል። እዚህ ላይ ግወት የሚያስፈልገን

ነገር ቢኖር በራቸውን ከፍተው የሚያስገቡት ሁሉ አማኞችም ሆኑ የማያምኑት በእርከላን መናፍስት መዋጥ የሚችሉ መሆናቸውን ነው።

እርከላን መናፍስት አማኞችን ለማጥቃት የሰውን ደካማ ተፈጥሮ ይጠቀማሉ። የተፈጥሮ በራችንን በመጠቀም ሁኔታዎችንና አንፃንድ ነገሮችን አመቻችተውና አሳምረው ማቅረብ ይችላሉ። ለምሳሌ፣ በዓይኖችን መስከት በመጠቀም የማያምረው እንደሚያምር አድርገው በማቅረብ «ፍትወት» በውስጣችን እንዲፈጠር ያደርጋሉ። የሰሜን ሕዋሳቶችን በመጠቀም የማይጣፍጠው እንዲጣፍጠን በማድረግ ሰካራዎችና የሀሺሽ ሰሰዎች ሊያደርጉን ይሞክራሉ። በዚህ ዓይነት እምስቲንም ሕዋሳቶችንን (ሰሜቶችንን) በመጠቀም ያለማድረጥ ሊያጠምዱን መከራ ያደርጋሉ። ይህንን ከመሰለው ከእርከላን መናፍስት ትግል ፍጹም ነፃ የሆነ አንድም አማኝ የለም።

እርከላን መናፍስት ያለመታከት ከታገሉ በኋላ አንፃንድ ቀዳዳ ወይንም ደካማ ጎናችንን ያገኛሉ። ለምሳሌ አንፃንዶቻችንን ቁጠሞች ሆነን ያገኛናል፤ ያንን ጥሩ አድርገው ስለሚጠቀሙበት በዚህ ደካም ብቻ የብዙዎችን ትዳር አፍርሰዋል። ለዚህ ነው ሃዋርያው ጳውሎስ «ምንም ያህል ብትቆጡ ኃጢአት አትሥሩ» (ኤፌ. 5:26) በማለት የሚመከረን። አንፃንዶቻችን «ይቅር» ማለት ችግር ይሆንብናል፤ ጳውሎስ ለሰይጣን ቀዳዳ ሊሆኑ የሚችሉትን ደካሞች ይዘረዝራል፤ «ዝመት፣ ርክሳት፣ መዳራት፣ ጣእትን ማምለክ፣ ሚርት፣ ጠላትነት፣ ንትርክ፣ ቅንኦት፣ ቁጣ፣ ራስ ወዳድነት፣ መለያየት፣ አድመኛነት፣ ምቀኝነት፣ ሰካር፣ ዘፋኝነት...» ይላል (ገላትያ 5:19-21)። እነዚህ ሁሉ ደካማ በሆነው ሥጋችን ምክንያት በውስጣችን ሊኖሩ የሚችሉ ናቸው።

እርከላን መናፍስት ከላይ ያየናቸውን ደካሞች በመጠቀም እንደገና አማኝ ካዳከሙት በኋላ በራሱ ፈቃድና ምርጫ ተደጋጋሚ ኃጢአት እንዲሠራ ያባብሉታል። በዚህ ዓይነት የእግዚአብሔር መንፈስ ከሕይወቱ ሲወጣ ያኔ ልቡ ለእርከላን መናፍስት ከፍት ስለሚሆን በቀላሉ በቁጥጥራቸው ሥር ያውሉታል። የእኛን ፈቃድ ሳይጠይቁ እርከላን መናፍስት በብርቱ የልባችንን በር ማንኳኳት ይችላሉ። አማኞች በደንብ ማወቅ የሚገባን ግን እኛ ከፍተን «ዝቡ» ካልናቸው ፈጽሞ መማገት እንደማይችሉ ነው። ስለዚህ «ደንገት እርከላን መናፍስት እኔ ሳላውቀው ይገቡ ይሆን?» ብለን መፍራት አይገባንም።

ክብሩን በመገለጽ ባቸ
ከሰው አደጋው ውስጥ ማስወጣት ይቻላል!

በዚህ ሀሳብ ላይ ብዙ አማኞች ያልተረዱት አንድ ነገር አለ። ይኸውም «በፍትሕነት በቁጣጥ በሰጥበውበት» ምክንያት የሚደርሱትን ፈተናዎች፣ አጋገንትን ገለጽን እንደምናስወጣው ብለን ማስወጣት የማንችል መሆናችንን ነው። በምንገር የተያዘችው ሴት ኢየሱስ ፊት በተረበች ጊዜ ኢየሱስ «የምንገር መንፈስ ውጣ!» ብሎ ገለጸ አላ ስሙዛትም (ዮሐ. 8)፣ ያላት «ሁለተኛ ተመልሰሽ ኃጢአት አትሥራ» ነው። በቆርንተስ ምዕመናን መካከል አላፋሪ የዝመት ሥራ በመኖሩ ዲወልብ «የዝመትን መንፈስ» ገለጸ አላሰመጠም፤ ዴፕሮስ ጌታውን ከኳዶ በጌላ «የዝጋደት መንፈስ ውጣ!» በማለት እንዲወጣለት አልሆነም። በእያንዳንዱ ሁኔታ ግለሰቡ በእግዚአብሔር እርዳታ ራሱን ለመለወጥ እንዲያከር፣ እንዲታገል ምክር ወይም ትዕዛዝ ተሰጠው እንዲሁ አቋራጭ መንገድ አልተሰጠውም። አንዳንድ ፈተናዎች በእር ከላን መኖሩበት የተረቡ ቢሆኑም አማኞች እርኩሳን መኖሩበትን ለማስወጣት በመጥከር ፈንታ ሰይጣንን እንዲቃወሙ የእግዚአብሔር ቃል ይመክራቸዋል።

አማኝ የሚተርብለትን ፈተና መታገልፍ መቃወም ሲገባው «የፍትሕ መንፈስ...፤ የቁጣ መንፈስ...፤ የሰርቆት መንፈስ...፤ ወዘተ» እያለ እርኩሱን መንፈስ ለማስወጣት ሲጥከር የሚላታቸው ሦስት ነገሮች አሉ፤ ይኸውም፦

- 1ኛ. «እርኩሳን መኖሩበት ኃጢአት እንድሠራ አደረጉኝ» በማለት በሰይጣን ላይ ስለሚያሳብብ ራሱን ያለአግባብ ከጋላፊነት ነፃ ያደርጋል። «...እግዚአብሔር ታማኝ ነው፤ ምክንያቱም ከአትማችሁ በላይ የሆነ ፈተና እንዳይደርስላችሁ አይፈትድም» (1 ቆሮ. 10:13) የሚለው ቃል ለድክመታችን ተጠያቂ መሆናችንን ወይም ጋላፊነት እንዳለብን ያሳያል። «ሰይጣን አላሳተኝ» ብቻ ማለቱ ከተጠያቂነት ነፃ አያደርገንም።
- 2ኛ. «አንዳንድ ሁኔታዎች ከእኔ ቁጥጥር ውጪ ናቸው» በማለት በሕይወቱ መሻሻል የሚገባቸውን ነገሮች እንዳያስተካክል እንትፋት ይሆንበታል።
- 3ኛ. ድካሙን አውቆ እነዚያን ለማሸነፍ በመታገል ፈንታ «ምክንያቱ ሰይጣን ነው» በማለት ጤናማ ያልሆነ የሕይወት አቋም እንዲይዝ ይሆናል። በዚህም ምክንያት በሁሉም አትጣጧ የክርስቶስወብት እንዳይታደብት ይሆናል። አማኝ ያለማቋረጥ

እርኩሳን መናፍባትን የግብርና ቤት መመሪያ ተስተካክሎ
ይከተላል፡

(ሀ) በአጭር መታደላት

(ለ) መተሳሰያው ዋጋ እንደያን ተገንዝሎ ራሱን
መተሳሰል ነው። እነዚህን መተሳሰያዎችና
መሣሪያዎች ወደፊት በሰራው እንመረምራለን።

የሰው አዕምር ግልጽ የጦር ግዳ ነው

«ሰው የህሳብ ውጤት ወይም ምርት ነው» ይባላል። ስለሆነም ሰውን ለመያዝ ወይም በቁጥጥር ሥር ለግድረግ ከተረፈ ለእግር ብረት አስር ግስተመጥ ሳይሆን «አዕምሮውን» መያዝ ብቻ ነው። ሰይጣንም ይህንን ስለጊያውት የሰውን አዕምር ለመያዝ ከፍተኛ ተጋደሱ ያደርጋል። የኮሚኒስት ፍልስፍና እንዲሁም ልዩ ልዩ እውነት መሳይ ሃይማኖቶች በትምህርታቸው የሰውን አዕምር በተቻላቸው መጠን ለመያዝ ከፍተኛ ጥረት የጊያደርጉት ለዚህ ነው። አንደኛው መንገዳቸው በሥነ ጽሁፋቸው የሰውን አዕምር ግጥሙ ነው። እውሉና የሰይጣን ተንኮልና ፍላጎት በመገንዘብ አግኝቶ ሀሳባቸውን (አዕምሮአቸውን) መጠበቅ እንዳለባቸው ያሳያል። «እባብ ሔዋንን በተንኮል እንዳታለላት ምናልባት የእናንተም «አሳብ» ተበላሽቶ ለክርስቶስ ያላችሁን ቅንነትና ገጽህና ትተዋላችሁ ብዬ አረራለሁ» ይላል (2 ቆሮ. 11:3)።

እርከብን መናፍቅ ብለኹ የሆነውን ሀሳባቸውን በአዕምሮአችን ውስጥ በመመላት ፈቃዳችን ለእነርሱ ፈቃድና ፍላጎት እንዲታዘዝ ይጥራሉ። ይህንን ዘዴያቸውን በመጀመሪያ ሴትና በሔግን ሳይ ጥክፈውት ሲሠራ ሰዎችን ሁልጊዜ ጦርነታቸውን በሰው «አዕምሮ» ውስጥ በግካሄድ በሁሉ ጊዜ የእግዚአብሔርን ሕዝብ አዕምሮ በተላሉ መጠምጠህ ችለዋል። አንዳንድ ክርስቲያኖች «በእልይ ሀሳቤ አይሰጡብኋልኝም፤ ለመጸለይ ተንኮርኩኬ የግለሰብ ክፉ ወይም ለላ ሃገር ሆኖ አገኝተህ፤ ለሆነ ለምን ይሄ ይሆናል?» ብለው ሲጠይቁ ይሰጥሉ። ሰይጣን አዕምሮአችንን ለመያዝ ምን ያህል ከፍተኛ ጦርነት እንደጊያካሄድ ያሳያል።

ሰው በአዕምሮው ውስጥ የሚያረፈውን ሀሳብ ሁሉ መመዝና መመርመር ካልቻለ በቀላሉ ሰይጣን በራሱ ሀሳብና ፍልስፍና ሊሞላው ይችላል። ብዙ ጊዜ ሰይጣን የሰውን አዕምሮ በራሱ ሀሳብ የሚሞላው በረቀቀ ዘዴ በመሆኑ ሀሳቡ ከሰይጣን የመጣ ሳይሆን ከራሱ የመነጨ ይመስለዋል። በአስተሳሰባቸው ግደለኞች የሆኑ ሰዎች ብዙ ጊዜ ለጥቃት የተጋለጡ ናቸው። ሰይጣን ትንሽ መግቢያ ቀሳ በአዕምሮአቸው ውስጥ ካገኘ በቀላሉ በቁጥጥሩ ሥር ሊያደርጋቸው ይችላል። ጳውሎስ «ምንም እንኳን በዓለም ብንኖር የምንዋጋው እንደ ዓለም ሰዎች አይደለም። የጦር መሣሪያዎቻችንም ምሽግ ለማፍረስ የሚያስችል መለኮታዊ ኃይል ያላቸው ናቸው እንጂ እንደ ዓለም የጦር መሣሪያዎች አይደሉም። በእግዚአብሔር ዕውቀት ላይ በትዕቢት የሚነሣውን ክርክርና ከንቱ አሳብ እናፈርሳለን፤ አዕምሮን ሁሉ እየግረከንም ለክርስቶስ እንዲታዘዝ እናደርጋለን» ይላል (2 ቆሮ. 10:3-5)። የከተመናፍብት ዋና ዓላማ የሰው አዕምሮ ሰማያዊውን ወይም የክርስቶስ የሆነውን ነገር እንዳያስብ ግድረግ ነው። ጳውሎስም ይህን ስለተረፈ ነው «ዘወትር በላይ በሰማይ ሰላላት ነገሮች አሰቡ እንጂ በምድር ላይ ሰላላት ነገሮች አታሰቡ» (ቀላሳይስ 3:2) በግለት አማኞችን የሚመክረው።

መንፈሳዊ ጦርነት ተጨባጭ የሆነ እውነት ነው። ጦርነቱ የሚካሄድበትም የጦር ግዳ የሰው አዕምሮ ነው። ለዚህ ነው ሃዋርያው ጳውሎስ አማኝ በአዕምሮው ብርቱና ዝግጁ እንዲሆን የሚመክረው። ሰይጣን ድል ማግኘቱ የሚታወቀው የሰውን አዕምሮ በቁጥጥሩ ሥር በማዋል እንደሆነ ከታወቀ አማኞች አዕምሮአቸውን ሁሉ ጊዜ መጠበቅ ይገባቸዋል። የሰው አዕምሮ የሰይጣን እንትስቃሲ የሚታይበት መድረክ ነው። ሰይጣን ሰውን ምን ያህል እንደያዘ የሚታወቀው በሰው አዕምሮ ውስጥ ምን ያህል ሥፍራ እንዳገኘ በመተመን ነው። ሰይጣን የሰውን ውጪአዊ ሥጋ ወይም አካል የሚመታና የሚያስቃይ ቢሆንም በሰው አዕምሮ ላይ ከሚያደርሰው ጥቃት ጋር ሲወዳደር ግን እጅግ በጣም አነስተኛ ነው። ሰይጣን የሰውን አዕምሮ መያዝ ከቻለ የተቀረውን ሥጋውን መያዝ ይህን ያህል ከባድ እንደማይሆንበት በደንብ ያውቃል።

ሰይጣን የሰውን አዕምሮ ለመያዝ የተለያዩ ብልህነት አለው።

ሰይጣን በአንድ ጊዜ በሁሉ ሥፍራ መገኘት ስለማይችል በእርኩሳን መናፍብቱ አማካኝነት እያንዳንዱን ሰው ይዋጋል። የሚዋጋውም በአጠቃላይ ሳይሆን በነፍስ ወከፍ ግለሰብ ነው። የሰይጣን ጦር ግዳ የሰው አዕምሮ እንደሆነ ቀደም ሲል አይተናል። የሰውን አዕምሮ ለመያዝ የተለያዩ ዘዴና ብልህነት አለው። ይኸውም፦

① የእግዚአብሔርን ቃል ከአዕምሮው ይሠርቃል። ሰው በአዕምሮው ውስጥ የእግዚአብሔር ቃል በትሉ ፍሬ እንዳያፈራ ጠላት ከአዕምሮው ውስጥ ቃሉን ሲወስድ እንደሚችል የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል፤ «...ሰይጣን መጥቶ በልቡ የተዘራውን ቃል ይወስድበታል...» ይላል (የማቴ. 13:19)። ሰይጣን ይህን ለማድረግ ከተሳካለት አማኝ ከጠላቱ ጋር በሚያደርገው ጦርነት ጠላቱን የሚወጋበት ጥቸውን መሣሪያ አስጣለው ማለት ነው።

② ሰይጣንን አደገኛ የሚያደርገው የእግዚአብሔርን ቃል ከሰው አዕምሮ መስረቱ ብቻ ሳይሆን በራሱ ሀሳብ መመላቱም ጭምር ነው። ሰው አዕምሮው የዘመኑን ውጥንቅጥና እንዲሁም ፍሬ የለለውን ሀሳብ ብቻ የሚያጠራቅም ከሆነ መንፈስ ቅዱስ በዚያ ሰው ሕይወት መሥራት አይሆንለትም። ምክንያቱም መንፈስ ቅዱስ በበኩሉ ሥራውን የሚያከናውነው በሰው አዕምሮ ውስጥ በመሆኑ ነው። በማይረባ ሀሳብ ከተጥላ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ በሰውየው ሕይወት እንዳይታይ መገኘቱን ይዘጋል። ሰይጣን የማያምኑትን (ያልዳኑትን) አዕምሮ በማሳወር ሕያው እግዚአብሔርን እንዳያዩ በማድረግ የራሳቸውን አምላክ እንዲፈጥሩ ያደርጋል። አማኞችን ደግሞ አዕምሮአቸውን በጊህያዊና በቆሳቆሳ ሃገር በመመላት ለክርስቶስ ሥፍራና ጊዜ እንዳይኖራቸው ያደርጋል። ሀሳባቸው በዓለም ሃገር ተወሰዶ ለክርስቶስ ወንጌል ትኩረት እንዳይሰጡት የሚጠበቃቸውንም ዘላለማዊ ሽልማት ችላ እንዲለና እንዲያጡ ያደርጋል።

③ ሰይጣን በቁጥጥሩ ሥር ሰላለት ይህን ያህል ግድ የለውም። ከሥሩ አምልጠው በመውጣት በክርስቶስ አዲስ ፍጡር በሆኑት ላይ ግን የጦርነት አዋጅ ያውጅባቸዋል። ከሰይጣን ተላቀው ሲወጡ «አመለጥኩ» ብለው ይስላቸው ወዲያው ሌላ ትግል ሲያጋጥማቸው ይደነግጣሉ። ወደ ክርስቶስ መምጣት ማለት የክርስቶስ የጦር ሠራዊት አባል በመሆን ለጦርነት መዘጋጀት እንደሆነ የሚረዳት ተስ በተስ ነው። አንድ ሰው ወደ ክርስቶስ ገና እንደመጣ ጦርነቱ ሲፋፋምበት ይደነግጣል። ይሁን እንጂ የጦርነቱ ዋና ምክንያት ሰይጣን አዕምሮውን ለመያዝ የሚያደርገው ጥረት እንደሆነ እንዲያውቅና እንዲሁም አዕምሮውን እንዲጠብቅ ማስተማር ይገባል። ጳውሎስ አማኞችን «አዕምሮአችሁ በመንፈስ ይታደስ» (ኢፌ. 4:23) በማለት ሲመክር ሰይጣን ግን ያ እንዳይሆን አጥብቆ ይጥጋል።

④ የሰው አዕምሮ በአንድ ሥፍራ ተተክሎ በሦስት እንደሚሠራ ወፍጦ ነው። የሦስት ወፍጦ የሚፈጠው ሃገር ባይኖርም በሦስት ኃይል ሁልጊዜ እንደሚሠር ሁሉ የሰው አዕምሮም ያለዕረፍት ያስጣል። ስለ ኢየሱስ የሚያስብ (የሚፈጭ) ከሆነ የክርስቶስ መልክና

ወብት ያለው ሆኖ ይወጣል። የእግዚአብሔርን ቃል ያለማቋረጥ ካሰበና ካሰላሰለ፣ ሁልጊዜ አዲስ ሰው፣ የተለወጠ ሰው ይሆናል። የአማኝ አዕምሮ በክርስቶስ ሀሳብ ከተሞላ፣ በየጊዜው የተለወጠና የታደሰ ሕይወት ይኖረዋል። አዕምሮው ቀንና ግታ በምድራዊ ሀሳብ ከተሞላ ግን፣ ፍጹም የሆነ ዓለማዊ ሰው እንደሚወጣው ስለማያውቅ፣ አዕምሮ መንፈሳዊ የሆነውን ነገር እንዳያስብ ሰይጣን ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል።

- ⑥ ያለማቋረጥ በተግባር ላይ የሆነውን አዕምሮውን መጠበቅ የማይችል አማኝ፣ በጠላቱ ለመመታት ራሱን አመቻችቶ የሰጠ ሰው ነው። ሰይጣን ለሰው አዕምሮ ዕረፍት ሳይሰጥ ልዩ ልዩ ሀሳብን በማቀበል ይተጋል። በሰው ላይም ያለውን ሥልጣን መለማመድ የሚሞክረው በዚህ ነው። «ፈቃዱን» በፍጹም መንካት ወይም «አስገድዶ ጋጢአት ማሠራት» እንደማይችል ስለሚያውቅ፣ ፈቃዱን ሊያሰለውጥ የሚችለውን ክፍል ለማለስለስ ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል። የሰው የግል «ፈቃድ» የሚወሰነው ባለው የአስተሳሰብ ዝንባሌ ነው። ለዚህ ነው «ሰው የሃሳቡ ውጤት ነው» (Man is the product of his thinking) የሚባለው። ሰይጣን በአማኝ «የሀሳብ ወፍጮ» (አዕምሮ) ላይ ሥልጣን እስካገኘ ድረስ፣ በዚያ ሰው ሕይወት ውስጥ እንዳያለ ይቆያል።

የሰይጣን ግዛት የሆነ የሰው አዕምሮ

«የሰይጣን ግዛት መሆን» ስንል አማኙ ሁልጊዜ በጋጢአት ውስጥ ይኖራል ማለት አይደለም። ቤተ ክርስቲያን ይሄዳል፤ ግብረገብ የጎደለው ሕይወት አይታይበትም፤ ጥሩ የቤተሰብ አቋም ያለው፣ ሕብረተሰቡ የተቀበለውና ያከበረው ሰው ሊሆን ይችላል። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር በእርሱ ሕይወት ውስጥ ምን ማድረግ እንዳሰበና ምን ማድረግ እንደሚፈልግ ለማወቅ ፍላጎት የለውም። ሕይወቱን ለክርስቶስ መንግሥት አገልግሎት ያልሰጠ፣ እንዲሁም ፍጹም ባዶና የባከን ሕይወት ያለው ነው። ክርስቲያንም ቢሆን አዕምሮውን በሰይጣን ቁጥጥር ሥር እንዲውል ከፈቀደ፣ «የተለወጠ ሕይወት» አይታይበትም። በየቀኑ የሚያሰበው «ክርስቶስን እንዴት ሳክበረው?» የሚል ሳይሆን ለራሱ ተመቻቶትና ተዝናንቶ መኖር የሚችልበትን መንገድ ብቻ ነው።

ሰይጣን በራሱ ሀሳብ የአማኝን አዕምሮ ያለማቋረጥ ሲሞላ፣ መንፈሳዊ ሕይወቱ እንዳያድግና እንዲቀረጭም ያደርገዋል። ሰው «ደህንነትን» ሲያገኝ ወዲያው ድልን በሰይጣን ላይ ያገኛል ማለት አይደለም። እግዚአብሔር አማኝ እንዲያደርጋቸው ከሚፈልጋቸው ነገሮች መካከል አንደኛው ከሰይጣን ጋር ውጊያ እንዲጀምር ነው። ያለ ትግል እንዲሁ የሚገኝ ድል እንደሌለ ማወቅ ይገባል። በግመኑ ብቻ ከሰይጣን ጦር (ውጊያ) 'ሳ ይሆናል ማለት አይደለም፤ እንዲያውም

ጦርነቱ የሚያደለው ለጠላት ጦር ናቸው የተጋለጠ የሚሆነው ያኔ ነው። ይሄ ባይሆን ኖሮ ጌታችን «ነትታችሁ ጠብቁ!» በግለት ባላሰጠ ተቀንሞ ነበር። ወይንም ሃጥርያው ጸውሎስ ሰይጣንን የምንጥጋበትን «ዕቃ ጦር» መዘርዘር ባላሰረዘውም ነበር። አጥኝ የሚኖረው ሁሉ ለሰብዓዊ ጦርነት ውስጥ ነው። ሁሉ ለጦርነት እንዳለበት እንጂ፣ በጦርነቱ አሸናፊ መሆን እንደሚችል ጥን ይዘጋል። ሰይጣንን አለመቃወም፣ የሰብዓዊ ሰይጣንን ይጋጠሳል።

ሰይጣን የሰውን ፈቃድ መጣስ ይችላል?

ሰይጣን ወደ ሰው አዕምር መቅረብ ከቻለ፣ ለመሆኑ ሰውን በቱ ጥጥ ሥር ግድረግ የሚችለው በምን ዓይነት መንገድና ዘዴ ነው? የሰውን አስተሳሰብ ጠምዝ። ከእርሱ ሀሳብ ጋር አንድ እንዲሆን ግድረግ ይችላል? በሚያሰበው ሀሳብ ላይ ሰው የራሱን ምርጫ ወይንም ውሳኔ እንዲያደርግ ጥላቃ መጥት ይችላል? ሰው ላይ ፈቃድ ሰይጣን የራሱን ሀሳብ ወደ ውስጡ መስተት ይችላል? መልሱ ፊልሞ አይችልም የሚል ነው። ለሰው ጠቅላላ የሕይወቱ አቋም ወሳኝ፣ የራሱ ፈቃድ ወይንም ምርጫ ነው። እግዚአብሔር ራሱ የሰውን «ፈቃድ» የማይጥስ ከሆነ፣ ሰይጣን የሰውን ፈቃድ ጥሶ ይገባል ብለን መጠራጠር አይገባንም። ይህን ስለሚያውቅ ሰይጣንም የሰውን አዕምር ጥሶ ለመጥት መብራ አያደርግም። ያለ ሰው ፈቃድ ሰይጣን ወደ ሰው ሕይወት መጥት ቢችል ኖሮ፣ ሰው ከጋላፊነት ወይንም ከተጠያቂነት ነጻ በሆነ ነበር። ሰይጣን ግድረግ የሚችለው ፈቃዱን እንዲያደርግ ግንባል ብቻ ነው። እንደ ፈቃዱ ግድረግ ቢጀምር ደግሞ መሰብ ብሎ ፈታኝ ብቻ መሆኑ ይቀርና ከሰዎች መሆን ይጀምራል። እግዚአብሔርም ሆነ ሰይጣን፣ ሰው የመምረጥ ነጻነት እንዲኖረው ይፈልጋል። ይህን እንጂ ሰይጣን እንዲፈርድበት የእርሱን ከተ መንገድ እንዲመርጥ የሚፈልግ ሲሆን፣ እግዚአብሔር ጥን የጽድቅን መንገድ መርጦ ሽልግቱን እንዲተባል ይፈልጋል።

እግዚአብሔርም ሆነ ሰይጣን ለሰው ሀሳብ አቅራቢዎች ብቻ ናቸው። ከሰው ናላት ውጪ የራሳቸውን ዓላማ ለማሰራጀት ሰውን አያስገድዱም። ሰይጣን ኃይሉ ያለው «ሀሳብ በግቅረብ» ችሎታው ላይ ነው። በዚህ አቅጣጫ ከፍተኛ ችሎታና ጥበብ እንዳለው የሚታወቀው፣ የሰውን ድካምና የመዘነፍ ዝግባሉን እየተከተለ የሚያገኝና ሰሜኑን የሚቀስቅስ ሀሳብ ግቅረብ በመቻሉ ነው። ሰይጣን ለሰው ሀሳብ የሚያቀርበው በደክመነት አቅጣጫና እንዲሁም ድካም ተስምቶት ዕርዳታ በሚፈልግበት ወቅት ለሰዎች ብዙ ጊዜ በተላሉ ሰውን ግታለል ችግሩን

ሰይጣን የሰውን አዕምሮ ለመበረዝ ምን ያህል ይችላል?

ሰይጣን ውደ ሰው አዕምሮ በመቅረብ «አስተሳሰቡን» ለመበረዝ ከፍተኛ ኃይል አለው። ወደ እያንዳንዱ ሰው አዕምሮ ለመቅረብ ፈጣን የሆነ ችሎታ አለው። የእያንዳንዱን ሰው ብርታትና ድካም ያውቃል። በተለይ የመከላከል አቅሙ የተዳከመበትንና እንዲሁም ለጥቃት የተጋ ለጠውን ከፍሉን ለይቶ ያውቃል። ሀሳቡን ግምቱን ውስጣዊ ዓላማውንና እንዲሁም ምን ለማድረግ እንዳለበና እንዳቀደተ ምኞቱንና ፍላጎቱን የማየት ችሎታ አለው። በግዴለሽነትም ሆነ በግል ፈቃዱ ለሰይጣን ዕድል ከሰጠው በጎ የሆነው አሳቡን ከውስጡ አስወጥቶ ከቶ የሆነውን የራሱን አስተሳሰብ መትከል ይችላል።

ሰው ራሱን ከሚያውቀው የበለጠ ሰይጣን ያውቀዋል። ብዙ ጊዜ ስህተቱን ረስቶ ወደ ፊት መቀጠል ይፈልጋል። ሰይጣን ግን የሰውን ስህተት አይረሳም። እያንዳንዱ የሰው ድካምና ውድቀት በሰይጣን መሠረት ዝብ ውስጥ ተመዝግቦ ትቀመጣለች። አስደናቂ የሆነው የአዕምሮ ችሎታ ውና እንዲሁም በረጅም ዘመን ያገኘው ልምምድ ሰው በደካማው ሥጋዊ ተፈጥሮው ምክንያት የሚታተውን ሁሉ እንዲያስታውስ አስች ሎታል።

ሰይጣን ለሰው ሀሳብ የሚያቀርበው ብልህቱ ምንድነው?

እግዚአብሔር ለሰው የሚሰጠው ወይንም የሚያቀርበው ሀሳብ ከሰይጣን የሚለይበት የሀሳቡ ፍሬ ወይንም ውጤት በቅርብ የማይታይ በመሆኑ ነው። ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔር ሀሳብ ጊዜያዊ የሆኑ የሥጋ ምችቶችን የማይሰጠና እንዲሁም ሰደትን የሚያስከትሉ ናቸው። በዚህ ዓይነት ሰዎች የእግዚአብሔርን ድምፅ ከመሰማት ይልቅ የሰይጣንን ድምጽ ለምተው መታዘዝ ይቀላቸዋል። ብዙ ሰው ወትታዊ ወይንም ጊዜያዊ የሆነውን ደስታ ይፈልጋል እንጂ «እርሱነቱን» ገድሎ የሥጋ ፍላጎቱንና አዕምሮውን መስዋዕት አድርጎ በዓይን የማይታየውን የወደ ፊቱን ገና ያሳየውን ያልጨበጠውን አይመርጥም።

ሰይጣን ሁልጊዜ ሀሳብ የሚያቀርበው ሰው በደካማነት አትጣጫ ነው። በዚህ ብልህቱ በብዙዎች ሕይወት ውስጥ ከፍተኛ ድልን እያገኘ ነው። በሰው ደካማ ጎን ተጠቅሞ ቀስ ብሎ ከገባ በኋላ የራሱን ሀሳብ በሰው አዕምሮ ውስጥ መርጨት ይጀምራል። ተወዳዳሪ የሌለውን ጥበብና ተገኝሎን በመጠቀም ሰው ደካማ በሆነበት አትጣጫ ወጥመዱን በመዘርጋት የሰውን ሕይወት ግዳጃ ከፍተኛ ተግባሩ ነው። ለሰዎች የሚያቀርበው ሀሳብ ብዙ ጊዜ

ደካማቸውን ለማገዝ አለቤ የተሳለ ይመስላል። ቀብብተና አበ ማምሮ ስለሚያቀርበው በሰዎች አፅምሮ ውጥፍት ትክክል መሰለው እንዲታያቸው ይሆናል። ሰይጣን ለመሆኑ ይህን ያህል ጋደል አለው እንዴ? ብለን በመደካታ መጠየቃችን አይቀርም። ይህንን ዘዴውን ሰይጣን በኢየሱስም ላይ ለመጠቀም ሞክሯል። ኢየሱስ በራብውና እንዲሁም ሥጋው በደከመበት ወትት እውነት መሳይ ሀሳብ እንዳቀረበለት እናውቃለን። ምኞታችን በምን ላይ እንዳተኮረና የሚያጓጓን ምን እንደሆነ በደንብ አድርጎ ያውቃል። አስመስሎ ስለሚቀርብ መጥፎው በጣም ጥሩ ሆኖ እንዲታየን የማድረግ ችሎታ አለው። ከእርሱ ሀሳብ ጋር የምን ሰማማዕትን ምክንያት መፈለግ ያውቅበታል።

ሰይጣን ሀሳብ ሲያቀርብልን ብዙ ጊዜ የሰሚታችንን አትጣጫ እየተመለከተ ነው። ደካማችንን ስለሚያውቅ ለማግኘት የምን ፈልገውን (የምንናቀውን) ነገር አመቻችቶ ያቀርብልናል። ሰይጣን እኛ ሰዎች እርሱ እንደሚያሰበው እንደናሰብ ይፈልጋል። ይህን ግለት በግልጽ እንደ እርሱ አጥፊዎች ይሆናሉ ግለት አይደለም። ሰይጣን ጥሩ የሆነውን ሰሚታችንን እንኳን ቀልብሶ ለእርሱ ጥቅም እንዲውል ለማድረግ ከፍተኛ ችሎታ እንዳለው እንወት። ሰይጣን «ሰሚታችንን» በግወትና በመጠ ቀም ተንኮለኛ (ተናካሽ) ሊያደርገን ይችላል። ሰይጣን ብላህ ስለሆነ «የተንኮላ» ሀሳቡን ለእኛ ለአግኖች ፊት ለፊት ያቀርብ ልናል ግለት አይደለም፤ ይህን ቢያደርግ እንደማንቀበለው ያውቃል። ደካማው ተፈጥሮአችን ትክክል ላለሆነ ነገር የመጀነፍ ሽግግር እንዳለን ሰይጣን ስለሚያውቅ ያንን ተደግፎ በሕይወታችን ከፋ ነገር እንዲረጭ ያደርጋል።

እግዚአብሔር ይናገራል? ከተናገረበ በሥጋ ጀርሃችን ለመሆኑ በምተነው እናውቃለን? ፈቃዱ ምን እንደሆነ ሲገልጽ በጀርወ የሰማው በው አለ? አይመስለንም። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር አይናገርም ግለት አይደለም። ሰይጣንም እንደዚሁ ነው፤ ከፍ ባለ ድምፅ ሲናገር በጀርሃችን አንሰማውም። እግዚአብሔርም ሆነ ሰይጣን እንደሰው ሥጋ የለበሱ ሳይሆኑ መንፈስ በመሆናቸው ሰው እንደሚናገረው አይናገሩም። መንፈስ ለሆነው ውስጣዊ ጭው እኛነታችን ከእግዚአብሔርና ወይንም ከሰይጣን ጋር ለመነጋገር ጀርድ አና አያስፈልገንም። ለአፅምሮአችን ሀሳብ ሲያቀርቡ ግን የመስማት ችሎታ አለን። ውስጣዊውን ድምፅ እንደ ምንሰማ መፅሐፍ ቅዱስ ሲገልጽ «የእግዚአብሔር መንፈስ ከእኛ መንፈስ ጋር ሆኖ የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ይመሰክራል» ይላል (ሮሜ 8:16)። መንፈስ ቅዱስም ሆነ እርሱላን መናፍቅት ወደ እኛ የሚቀርቡት ከአፅምሮአችን ጋር በሚያደርጉት ንግግር ነው።

የእግዚአብሔር መንፈስ ከመንፈሳችን ጋር እንደሚገናኘው ሁሉ እርኩሳን መናፍሰትም ከመንፈሳችን ጋር መገናኘት ይችላል። እግዚአብሔርን በሥጋዊ ዓይኖችን ግዮትና እንዲሁም በሥጋዊ ጆርሶችን መስማት እንደማንችለው ሁሉ እርኩሳን መናፍሰትም በሥጋዊ ዓይኖችን ግዮትና እንዲሁም በሥጋዊ ጆርሶችን መስማት አንችልም። ሰይጣን ምድራዊው ነገር አምር እንዲታየን በማድረግ ፍላጎታችንን መቀስቀስ ይችላል። ወደ እግዚአብሔር ልባችንን እንዳናቀና ሰይጣን ዓይኖችንን በመማረክ በምድራዊ ነገር ሀሳባችንን መመላት ይችላል። ያኔ ለክርስቶስ መላኩ በመላኩ እንዳንኖር ውስጣችንን ባዶ ያደርጋል። ወይም በመንገዳችን እንቅፋት ይፈጥራል። አንድ ሀሳብ ወደ አዕምርሶችን ብቅ ሲል ወዲያው ሳንቀበለው እንችላለን። እዚህም ላይ የመምረጥ መብታችን የተጠበቀ ነው። ከውስጣችን ሲፈልቅ ግን፣ ሀሳቡ በሌላ ዘዴ ከውጪ የመጣ ነው ብለን ፈጽሞ አንጠራጠርም። ስለማንጠራጥር ሀሳቡ የራሳችን ወይም ከውስጣችን የመጣ መሰሉ ይሰማናል። ስለዚህ ሀሳቡን ተቀብለን በውስጣችን ግስተናገድ እንጀምራለን። ረጅም ጊዜም በውስጣችን እንዲቆይ ዕድል እንሰጠዋለን። አንድ ሀሳብ ወደ አዕምርሶችን ብቅ ሲል አለመቀበል ከፍተኛ ጉልበትን ይጠይቃል። ይሄን ዓይነቱን የውሳኔ ኃይል ለማግኘት የሚቻለው ስለጠላታችን ስለ ሰይጣን በቂ እውቀት ሲኖረን ብቻ ነው።

ለምሳሌ የዘመድ ናፍቆትና ብቸኝነት ባንጣታን ጊዜ ሰይጣን ስለ እኛ የሚቆረቆርና የሚያዘንልን ይመስል ወደ እኛ በሀሳባችን አማካኝነት ጠጋ ይልና «ስልክ እንኳን ደውለህ ብታንጋግራቸው ናፍቆትህ ይቃለል ነበር» በማለት ከጠረጴዛው ላይ ያለውን ስልክ ያሳየናል። ሌላ ድምፅ ከውስጣችን «ስልኩ የአንተ አይደለም! የመሥሪያ ቤቱ ነውና ተው አታድርግ» ይለናል። በዚህ ጊዜ የሰይጣን መንፈስ «እውነት ነው» በማለት ቶትን አይሄድም። «የመሥሪያ ቤቱስ ቢሆን፣ ለዚህ ትልቅ መሥሪያ ቤት አንተ አሥር ደቂቃ ኢትዮጵያ ደውለህ ብታንጋግር ምን ጉዳት ይደርስበታል? ከናፍቆትህ ብትላቀቅ ሥራህንም በተቀላጠፈ መንገድ ልትሠራና መሥሪያ ቤትህን የበለጠ ልትጠቅም ትችላለህ» ይለናል። ከሁለቱ አንደኛውን ድምፅ መርጠን የሚያዘንን እናደርጋለን። «አላደርግም! ይሄ ሌብነት ነው» ብለን «እምቢ» ብንል ሰይጣን በኃይል ጎትቶ እጃችንን ደብዞ በማስገደድ እንደማያሰደውለን ግልጽ ነው። ደካማችንን በደንብ ስለሚያወቅ በዚያ በኩል ሊያባብለን ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል።

በሰይጣን ላለመሸነፍ አዕምሮአችንን እንጠብቅ

የሰውን አዕምሮ በሁለት መደብ ከፍለን እናየዋለን። አንደኛው «ንቁ ህሊና» (conscious) ሲሆን፣ ሁለተኛው ከፍል ደግሞ «ንቁ ያልሆነ ህሊና» (unconscious) የሚባለው ነው። «ንቁ ህሊና» የምንለው በወትቱ በእኩዋሊያችንና በአጣጣችን ያለውን ለይተን የምናውቅበት ነው። ለምሳሌ በአሁን ጊዜ ይህን መጽሐፍ ለመጻፍ ወረቀትና ብዕር መያዜን፣ እናንተም ተጽፎ ያለቀውን መጽሐፍ እያዘጋገቡ መሆናችሁንና ጊዜው ቀን ወይም ግታ መሆኑን ለይታችሁ የምታውቁበትና የምትረዳበት «በንቁ ህሊናችሁ» ነው። «ንቁ ያልሆነው» የአዕምሮ ክፍላችን ደግሞ በወትቱ አስፈላጊ ያልሆኑ ሀሳቦች የሚጠራቀሙበት ክፍል እንደሆነ የታወቀው የሥነ አዕምሮ ሊት የነበረው ሲግመንድ ፍሮይድ ይገልጻል። ሰው «ንቁ ህሊናውን» እስከተወሰነ ድረስ መሸፈን ይችላል። ሰው ይሄ ችሎታ ባይኖረው፣ ከሰው ጋር መኖር ያስቸግረው ነበር። ከላይ ተሰማሚ ባህሪ ያለው ይምሰል እንጂ፣ እውነተኛው ውስጣዊ ባህሪው፣ ከውጪ ከሚታየው የተለየ ነው። እጅግ በጣም ተግባራዊ ትህት ከሚመስለው ሰው እንኳን፣ ያልታየ (ያልታወቀ) ከፋት ሊኖርበት ይችላል። በዚህኛው የሰው አዕምሮ ክፍል ውስጥ ሰይጣን የሚፈልገውን ሁሉ ያገኛል።

በሰው ሕይወት ውስጥ ተቀብሮ የተቀመጠ፣ የተደበቀ ፍላጎትና ድካም መኖሩን ሰይጣን በደንብ ያውቃል። አዕምሮአችንን ከመንፈሳዊ ነገር ገለል ለማድረግ ምን ዓይነት ሀሳብ መወርወር የተሻለ እንደሆነ የግወቅ ችሎታ አለው። ዓላማውን ከግቡ ለማድረስ የረከበውን ሀሳብ በአዕምሮአችን ውስጥ ይዋላል። ሰይጣን በሰው አዕምሮ የራሱን ሀሳብ መትከል ከጀመረ «የእግዚአብሔር ሰው» የሚባለው እንኳን ተግባሩ እንደ ሰይጣን ሊሆን ይችላል። ስለዚህ በሰይጣን ላለመሸነፍ አዕምሮ አችንን መጠበቅ ይገባናል።

በክርስትና ሕይወታችን እሸናፊ ለመሆን ከፈለግን፣ ሰይጣንን አቃ ለንና አላንሰን ማየት የለብንም። አሠራሩንና ጥበቡን በደንብ ካልተረፃፃንና ካልተጠነቀቅን፣ ጠቃሚ በሚመስል ሀሳብ ሕይወታችንን መያዝና መቆጣጠር ይችላል። በክርስቶስ ውስጥ የሚገኘው ድል በግዛችን ሳንታገል የምናገኘው ድል አይደለም። ወይም ክርስቶስ በውስጣችን በመኖሩ ብቻ ሰይጣን እኛ ባለንበት አካባቢ ድርሻ አይልም ማለት አይደለም። ሰይጣን ክርስቶስ ያሸነፈው ጠላት ቢሆንም፣ ጠላትነቱ ያሳከተመ መሆኑን አንዘንጋ።

ሰይጣንን እርግጥ ነው ኢየሱስ አሸንፎታል። እኛ ካልተቃወምን ውና ካልተዋጋነው በኢየሱስ ማሸነፍ ብቻ ድልን አናገኝም። ክርስቶስ የደህንነትን መንገድ አበጅቶልናል፤ በእምነት ካልተቀበልነው ግን የደህንነት መንገድ በመዘርጋቱ ብቻ እንድናለን

ግለት አይደለም። እንዲሁም ኢየሱስ በሰይጣን ላይ ድል በግንኙነቱ ብቻ ያለ እኛ ተቃውሞ በሰይጣን ላይ ድልን እንቀዳለን ግለት አይደለም።

❖ ወደ አማኞች አዕምሮ የሚመጣው ሀሳብ ሁሉ ከሰይጣን የመጣ ነው ግለት አይደለም። ይሁን እንጂ ሰይጣን አዕምሮአችንን ለመቆጣጠር ምን ያህል ከፍተኛ ኃይል እንዳለው መዘንጋት የለብንም። እውነተኛውም መንፈሳዊ ጦርነት የሚካሄደው በዚህ በአዕምሮአችን ውስጥ ነው።

❖ መንፈስ ቅዱሳም ሆነ እርኩሳን መናፍሰት ሁለቱም «ወቅታዊ» ያልሆነውን ሀሳብ የምናጠራትምበት የአዕምሮ (unconscious) ከፍላጎትን መንካት ይችላሉ። ከዚህኛው ክፍል እያወጡ ወቅታዊ የሆነውን ሀሳብ ወደምናስብበት ክፍል ያስተላልፋሉ። ሀሳብ ከወብጣችን ስለሚመነጭ፣ ሁሉም ሀሳብ የራሳችን መስሎ ይሰጥናል። ከወጪ ያለ ኃይል ያንን ሀሳብ እንዳመነጪ የሚያሳየን ምንም ሃገር የለም። ስለዚህ አማኞች አስተሳሰባቸውን ሥርዓት ግሲያዝና በጥንቃቄ መመርመር ያስፈልጋቸዋል። በክርስቶስ ውስጥ እውነተኛ ድልን ማግኘት የምንችለው ሀሳባችንን በጌታ አገዛዝ ሥር ያደረግን እንደሆነ ብቻ ነው።

❖ ሰይጣን የእኛን ፈቃድ እንዲጥስ ኃይልና ሥልጣን አልተሰጠውም። ለእኛ ሀሳብ ከማቅረብና ከማባበል በተር የማስገደድ ኃይል የለውም። ይሁን እንጂ «ሀሳብ በማቅረብ» ውስጥ ከፍተኛ ኃይል መኖሩን አንዘንጋ። ሰይጣን ደግሞ ሀሳብ በማቅረብ ጥበበኛ ነው። የእያንዳንዱን ሰው ድካም ስለሚያወቅት እንደየሰው ፍላጎትና ድካም የተለያየ ሀሳብ ማቅረብ ያወቅበታል። የሚያቀርብልን ሀሳብ ድካማችንን እያየ መሆኑ ብቻ ሳይሆን፣ በሰጠንም ሀሳብ እርካታ እንደምናገኝ ተስፋ ይገባልናል። ብዙዎቻችን የሚያቀርብልን አንዳንድ ሀሳብ በጣም እውነት ስለሚመስልን «እምቢ» ግለት ያስቸግረናል።

